

Kriebeltje de boskabouter

Clia

bron

Clia, *Kriebeltje de boskabouter*. Z.n., z.p. ca. 1945

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/clia001krie01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) consists of the lowercase letters 'dbnl' in a stylized, blue, sans-serif font. The 'd' and 'b' are connected, and the 'n' and 'l' are also connected. The 'd' has a small hook at the top, and the 'b' has a small loop at the top.

Kriebeltje de boskabouter

O, die domme Kriebeltje Boskabouter! Waarom was hij nu niet in het mooie wachthuisje gebleven, dat de galwespjes voor hem hadden gebouwd? Waarom moest hij nu net op die grote gestreepte galappel gaan zitten? 'Kriebeltje pas op!' piepte het Winterkoninkje, 'als er gevaar komt en je op je hoorn moet blazen, dan kan je je niet goed vasthouden en dan blaast de wind je weg'. 'Wel nee', zei Kriebeltje en hij bleef zitten.

Maar een grote havik kwam aanvliegen - langzaam vloog hij speurend naar prooi - hij kwam naar het bos, naar het bos van Kriebeltje. 'Tètteretèt!' blies Kriebeltje 'Tètteretèt!'. 'Gevaar, gevaar!' piepten alle vogeltjes. 'Oei, Oei, oei!' zei de wind en hij pakte Kriebeltje op. Ffft! Weg was Kriebeltje. Hij vloog over de heide en over de akkers, over de weiden en tuinen en

huizen - net als een dor blaadje in de herfst. En plof! daar kwam hij neer - net op een vuilnishoop. 'Bah, wat vies!' riep Kriebeltje. 'Wie ben jij?' piepte een stemmetje en een heel magere motrups kwam aangekropen uit een vies, verscheurd stukje tapijt. 'Ik ben Kriebeltje, maar wie ben jij eigenlijk, wat zie je er vies uit'. 'Ik ben Dolfje Mot', huilde de motrups, 'ik deed zoveel goed, ik maakte alles stuk en mijn vriendjes hielpen me. Maar de mensen maakten al mijn vriendjes dood, ik kon nog net ontsnappen in de rommel. En nu heb ik maar zo'n heel klein stukje vloerkleed om te eten!' 'O! ben jij zo'n lelijke vernieler?' riep Kriebeltje boos, 'dan

hoor je ook in die viezigheid - de mieren moesten je maar in de pot stoppen'. 'Dat vind ik ook' zei een mier en hij pakte de mot op om hem naar het mierennest te dragen. 'Wat ben jij sterk' zei Kriebeltje. 'Ja, wij mieren kunnen nu eenmaal veel dragen - ik zou jou zelfs wel op kunnen

tillen. Waar moet je eigenlijk naar toe - zeker naar kabouter Rozenbottel?' 'Och, ja', zei Kriebeltje 'we kunnen nog wel wat rozendoornen hoorntjes gebruiken - eigenlijk heeft de wind me weggewaaid'. 'Loop maar mee', zei de mier. Samen gingen ze het mierenpad op - 't was er erg druk: veel mieren liepen heen en weer en begroetten elkaar met hun sprieten. Ze waren heel blij met de goede vangst, die Kriebeltjes begeleider droeg. 'Wil je nog wat melk?' vroeg de mier, 'daar

zijn ze juist onze koeien aan 't melken'. Bijna had Kriebeltje 'graag' gezegd, maar toen hij zag dat de 'koeien' van mierenstad bladluizen waren, dacht hij: 'Bah, dat lust ik niet', en hij zei maar gauw 'nee'. 'Kijk', zei de mier, 'hier heb je onze poppen, er zullen gauw mieren uitkomen - we hebben hier toch zo'n last van mensen: ze komen aldoor onze poppen stelen en ze noemen ze dan nog eieren ook!'. 'Ja', zei Kriebeltje, bij ons gappen ze bomen en dan

schelden ze erg op iets wat noodkachtje heet'.

'Hier moet ik naar binnen' zei de mier, toen ze bij een gaatje gekomen waren, 'ginds is de rozenstruik, waar jij moet wezen'. Kriebeltje bedankte de mier en liep verder. Kabouter Rozenbottel zat in de rozenstruik hoorntjes te maken van doortjes. 'Ha, die Kriebeltje!' riep hij 'hoeveel moet je er hebben?' 'Vier, als 't U belieft' zei Kriebeltje, 'en kunt U me ook zeggen hoe ik naar het bos terug moet? De wind wil me niet weer terugbrengen.' 'Ha, ha, ha!' lachte Rozenbottel, 'ben je weggewaaid? Ga maar op die libel zitten, Ukkepek, die brengt je wel thuis. Hij is juist een busdienst begonnen. Hier zijn je hoorntjes en goede reis!' Kriebeltje bedankte netjes en beklom de libel, die meteen wegsuisde.

En wat die vogeltjes blij waren, toen Kriebeltje weer in het bos terug was.

